

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Jodoci Badij asce[n]sij Stultifer[a]e navicul[a]e seu
scaph[a]e, Fatuarum mulierum: circa sensus quinq[ue]
exteriores fraude nauigantium ...**

Badius Ascensius, Jodocus

[Straßburg], 1502

VD16 B 145

De auditu:eiusq stultis

[urn:nbn:de:bsz:31-294548](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-294548)

De auditu: eiusq; stultis

- Vnc de auditu eiusq; stultis mihi sermo hñ
n dus est: cuius secundū visum haud dubie &
vires & munera sūt: magna etē ps beatitū
dinis: q; status oīm bonorū aggregatione pfectus a
Boetius. Boetio describit: in auditu consistit. Qui etē ocu
los a vanitatibus arerentes caste vixerūt: nō solū vi
sionē singularē habebūt: verē etiā cantabūt quasi cā
ticum nouū qđ dicere aliorū nemo poterit, neq; mi
nus de auditu eiusq; obiecto qđ de visu addubitaue
rūt philosophi: Vñ Aulus gelius dicto li. v. ca. xv.
Aulus gel' Verus atq; ppetua questio inter nobilissimos philo
sophorū agitata est, corpus nē sit vox an a somatū .i.
incorporeū. Corpus autē est aut efficiēs aut patiens.
Lucretius. Quā diffinitionē significare volens Lucretius ita
scripsit. Tangere em̄ aut tangi nisi corpus nulla pos
test res. Alio quoq; mō corpus esse grēci dicunt: tri
plici dimensione distans, sed vocē stoici corpus esse
Plato. contendunt: eamq; esse dicūt ictum aera. Plato autē
nō esse vocē corpus putat. Non em̄ p cussus inquit
aer: sed plaga ipsa atq; p cussio vox est: nō tñ simpli
citer plaga aeris vox est. Nam digitus quoq; aerem
p cussit: nō ita tñ vocē facit. Sed quāta plaga: & vehe
mēs & tāta vt audibilis fiat. Democritus ac deinde
Epicurus ex indiuiduis corporibus vocē constare di
cūt. Eamq; vt ipsi eosq; v'bis vtar: Reuma logon. i.
flumē verborū appellāt. Hos aliosq; tales argute de
lectabilisq; desidiē aculeos: cū audiremus aut lectis
taremus: neq; in his scrupulis aut emolumentū ali
qd solidū ad rationē vitæ ptinens: aut sinē vllum q
Egnianus. rendi videremus Ennianū neoptolemeū pbamus:
qui pfecto ita ait. Philosophandū est paucis nā om
nino haud placet. Hęc ille. Tantū autē musicis ratios
nibus qui auditu p cipiunt veteres tribuere philoso